

Številka 10, december 1973

Pogovor s člani

Ob koncu tega leta poteka tretje leto delovanja našega društva. To je že kar lepa obletnica glede na specifičnost našega društva. Spodobi se, da se obletnice dostojno proslavijo. Ob triletnem poznanstvu lahko ugotovimo, da smo veliko dosegli in mirno lahko rečemo, da spadamo med društva, ki zelo uspešno delujejo - to nam marsikdo zavida.

Z doseženimi uspehi pa se nikakor ne smemo zadovoljiti. V državnem merilu smo precej veliki in edini. Če se pa primerjamo z zahodnimi državami, imamo pred seboj še dolgo pot, da bi dosegli njihove uspehe.

Z novim letom - s prvo številko v naslednjem letu - vas bomo presenetili z novim ovitkom našega biltena, nove, lepše izkaznice pa bomo imeli že na tem sestanku (če so vaše izkaznice že izrabljene, jih boste lahko zamenjali za nove).

V prvih mesecih leta 1974 boste imeli na voljo strokovne knjige naše knjižnice, lončke, semena, zemljo, kaktuse ...

V začetku sem omenil nekaj s proslavljanjem. Torej tretja obletnica in novo leto: to pa že opraviči eno dostojno zabavo oziroma skupno večerjo po decembrskem sestanku, ali ne?

Več o tem v posebnem obvestilu predsednika!

Podpredsednik
(Peter Jerin)

Sulcorebutia flavissima

Raste posamično se ne razrašča, visoka je 25 mm, v premeru pa ima 60 mm. Je sveže zelena, ima približno 18 spiralnih reber, grbe so navskrižne 10 mm, dolge, 5 mm široke, ter 7 mm visoke. Areole so podolgovate 8 mm dolge bele do rumene volnate. Obrobni bodic je približno 24, okoli 20 mm dolge v loku ob telesu. So štrleče. Sredinske bodice po številu 3-5 dolge do 20 mm pokončne, število kakor dolžina močno varira. Barva bodic je svetlo rumena. Cvet je 35 mm dolg v premeru 40 – 50 mm v spodnjem delu je cvet svetlo rožnat s temnimi progami, cvetni lističi so suličasti ali pa polkrogli, v zgornjem delu svetlo ali temno magentni s svetlo belo progjo, prašniki in pestič so bele barve. Domovina ji je osrednja Bolivija okoli Mizqe 2500 m visoko spada v grupo *Sulcorebutia steinbachii*. Odkril in opisal jo je Dunajčan Walther Rausch.

Jože Igl

Conophytum

Ta družina je najbolj razširjena, saj je v njej približno 300 vrst. Nekateri gojitelji jih imenujejo žive dragulje. Gojitev ni težka tako kot menijo mnogi in jih lahko gojimo celo v stanovanju. V marsičem, tudi po gojitvi so podobni *Lithopsom*. To so majhne, v starosti razvejene rastline, premer je od 5 mm do več cm. Vsako leto požene rastlina dva lista, če so ti kroglasti so skoraj povsem zraščeni, imajo le majhno zarezo in so zato le malo vidni. Pri jajčastih in cilindričnih listih sta oba lista dobro vidna. Med obema listoma poženejo cvetovi, ki so beli, rumeni in pri nekaterih celo vijolični. Pri mnogih vrstah so na površini listov v bližini reže posejane prosojne pike ali grbe, ki se zlivajo v razvejene črte ali okna.

Rast prične pri nekaterih vrstah že v maju, pri večini pa šele v jeseni in traja vse do konca zime, takrat morajo biti rastline zmerno in enakomerno vlažne. Ugaja jim svetel in sončen ter seveda topel prostor, po možnosti tudi dodatna umetna osvetlitev. Počitek prične v februarju ali marcu, rastline izgledajo kot ovenele, oba lista se posušita, preostane le papirju podobna kožica, iz sredine požene novi par, ki je porabil sokove starih listov, ki je ovit s starimi listi. Sedaj izgledajo rastline kot kupček majhnih kamenčkov. Pri večini vrst februarja ali marca zalivamo le enkrat mesečno, nato do junija ne zalivamo. Šele ko opazimo rast pričnemo previdno zalivati, kožica počni in pojavijo se cvetovi, obdržijo se več dni, nekateri celo prijetno diše. Šele po cvetenju je glavna doba rasti.

Zemlja je lahko enaka kot za *Lithopse*, to je ilovnato peščena zemlja z malo ali nič humusa, najboljši je kremenčev pesek. Mešanici dodamo približno 1/4 perlita, slednji zagotavlja enakomernjšo vlažnost in propustnost. Gnojimo 1 ali 2 krat letno.

Konofiti potrebujejo več vode kot ostale sočnice.

Engelbert Novak